

A rossz idő is sokakat elriasztott a csütörtök délutáni író-olvasó találkozóról, no meg nem is a G. Cafében volt, ahol – ahogy **Szabó Károly** szervező megjegyezte – közben lehet sört iszogatni, s talán ezért is nem jöttek el többen

Lakatos Mihály

és

Hász Róbert

beszélgetésére. Két kéz bőven elég volt a kíváncsiak megszámlálására, de a találkozó után legalább ezeket az embereket kíváncsivá tette a Tiszatáj főszerkesztőjének prózája. Sajnos beszerezni nehézkes, mert a Kortárs, illetve egy vajdasági kiadónál megjelent regényei nem kaphatók az udvarhelyi és más székhelyföldi könyvesboltokban sem, de biztos van módszer ezt áthidalni.

Hász Róbert még tizenévesen, a Kozmosz-sorozatban megjelent sci-fi regények olvasásának utólagos hatásaként kezdett írni, habár azt monda a beszélgetésben, hogy „ez valahogy úgy jön, hogy az ember író akar lenni...”. Akkor, a nyolcvanas években még jó világ volt Jugoszláviában, ahol az író született és a gyerek-, illetve fiatalkorát töltötte, aztán a kilencvenes évek elején, már az újvidéki bölcsészkar elvégzése után a katonai behívó és a délszláv háború elől lépett le Szegedre. Úgy volt, hogy nem marad sokáig, de a háború is elhúzódott, Hász pedig korrektor lett a Tiszatájnál, ami Magyarország egyik legrangosabb irodalmi lapja – több mint száz irodalmi lapról beszélhetünk, ezek közül úgy tíz-tizenöt adja az irányt, a Tiszatáj ezek között van. Később főszerkesztője lett a lapnak, a mai napig az.

Korábban több regényrészletet közölt, ugyanis a kilencvenes évek elején főleg novellákat publikált, de ezek után érettnek érezte magát regények írására is. Mint mondta, előfordult az is, hogy olyan regényrészletet publikált egy lapban, ami később nem került be a regénybe, s ezt szóvá is tette egy olvasója. A beszélgetést vezető Lakatos Mihály, a sepsiszentgyörgyi Balassi Intézet vezetője meg is jegyezte, hogy a regényrészlet-közléssel csak csínján, de hát az a helyzet, hogy a lapok megjelent regényekből már nem jelentetnek meg részletet. „De az író hiú állat, szereti láttatni magát” - jegyezte meg erre Hász, akinek három regényéről beszélgettek.

[A künde](#) című történelmi regénye egy valós elemeket is tartalmazó fikció, ami a 10. században játszódik, a magyar megjelenést követően alig hat hónapra már franciául is megjelent.

Magyarországon újabban nem divat történelmi regényt írni (ennek némileg ellentmond a

[Kitömött barbár](#)

[hatalmas](#)

[sikere](#)

), Hász szerint ilyen szempontból inkább a németországi tendenciát követi az ország, semmint az angol és franciát, ahol ez pont fordítva van.

[A Vénusz vonulása](#) a 18. században játszódik és valós történeten alapul, az idei könyvhétre megjelent [Ígéretföld](#) című utópiája is jó fogadtatásban részesült. Erről

csak annyit, hogy száz év múlva, egy újabb világégés után játszódik, a tenger által ellepett Hollandiából Magyarországra, egy enklávéba telepedett hollandok mezőgazdálkodni kezdenek...

A beszélgetés végén főleg szülőföldjéről kérdezték az írot – egyáltalán nem festett jó képet a mostani Bácskáról, hiszen a hatvanas-hetvenes évekhez képes nagyon megcsappant az ottani magyarok száma és fizikailag is egyre jobban tönkremegy, elpusztul. De az onnan származó írókra (pl. néhai [Gion Nándor](#) ra) vagy az alkotói éveinek teljében levő Hász Róbertre az irodalomkedvelőknek érdemes nagyon odafigyelniük.